

Feesten op het platteland, een feest?

Onderzoek naar de beleving van burgers over feesten op het platteland

Ton van Bergen, Els Otterman, 3 maart 2006

Colofon

Titel	: Feesten op het platteland, een feest? <i>Onderzoek naar de beleving van burgers over feesten op het platteland</i>
Opdrachtgever	: Ministerie van VROM
Kenmerk/Projectnummer	: 2581/tvb-hw
Datum	: 3 maart 2006
Projectomschrijving	: Uitvoeren van een burgerconsultatie onder belanghebbenden, bezoekers en omwonenden van feesten op het platteland met behulp van verscheidene consultatietechnieken.
Contactpersoon	: VROM inspectie oost: Anneke van Oort, Jan Haeck VROM Beleid met burgers: Jacqueline Hendrixx
Adviseurs	: Ton van Bergen, Els Otterman, Brendan McCarthy, Luuk Schouten, Kim Klein Koerkamp

NovioConsult Van Spaendonck BV

Postbus 256, 6500 AG Nijmegen
telefoon 024 381 3333
fax 024 324 1971
www.novioconsult.nl
info@novioconsult.nl

Dit rapport is gekopieerd op 100% chloorvrij gebleekt papier,
voorzien van de Nederlandse Milieukeur.

© Niets uit dit werk mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, daaronder mede begrepen gehele of gedeeltelijke bewerking van het werk, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van NovioConsult.

Inhoud

De essentie samengevat	1
1 Inleiding	3
1.1 Introductie en aanleiding	3
1.2 Doel en vraagstelling	3
1.3 Werkwijze van het onderzoek	4
1.4 Niet de feiten, maar de meningen tellen	5
1.5 Leeswijzer	6
2 Dilemma's voor overheden	6
2.1 Een ordeningsdilemma	6
2.2 Een nalevingsdilemma	6
2.3 Een verantwoordelijkheidsdilemma	6
3 Bevindingen	7
3.1 Eerste indruk	7
3.2 Welke feesten komen voor	7
4 Drinkketen	8
4.1 Over keten	8
4.2 Omwonenden	12
4.3 Verantwoordelijkheid, regels en toezicht	13
5 Schuur- en tentfeesten	16
5.1 Over schuur- en tentfeesten	16
5.2 Omwonenden	18
5.3 Verantwoordelijkheid, regels en toezicht	19
6 Partyschuren en megafeesten	20
6.1 Partyschuren	20
6.2 Megafeesten	21
7 Conclusies	22
7.1 Overlast voor de omgeving	22
7.2 Drankgebruik	23
7.3 Veiligheid	24
7.4 Klagen is niet makkelijk	25
7.5 Eigen verantwoordelijkheid en toezicht ouders en de rol van de overheid	25
7.6 Professionaliteit en concurrentie	26
7.7 Functies van keten	27
Bijlage 1 Vragenlijst	29

De essentie samengevat

Belevingsonderzoek over 'Feesten op het platteland'

In dit onderzoek zijn burgers in elf landelijke gemeenten in Overijssel en Gelderland gevraagd naar hun beleving van verschillende soorten feesten die voorkomen op het platteland. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen:

- Hokken, keten, caravans en schuren.
- Partyschuren.
- Schuur- en tentfeesten.
- Megafeesten.

De hoofdvragen in het onderzoek zijn:

- Weten burgers dat één of meer van deze feesten in hun gemeente plaatsvinden?
- Zijn zij op de hoogte van eventuele (gedeeltelijke) strijdigheid van deze feesten met regelgeving en wat vinden zij daar van?

Het onderzoek is een belevingsonderzoek. Deze rapportage bevat kwalitatieve informatie over hoe verschillende groepen burgers tegen feesten aan kijken. Op basis van dit onderzoek kunnen geen kwantitatieve conclusies worden getrokken.

De beleving van burgers

De verschillende feesten horen bij het leven op het platteland. De respondenten houden zich niet bezig met de vraag of een feest legaal dan wel illegaal is.

Keten

Keten komen in negen van de elf gemeenten voor. De meeste liggen geconcentreerd rond kleine kernen op een boerenerf. In deze gemeenten zijn veel respondenten op de hoogte van het bestaan van keten. Dat geldt zeker voor jeugdige respondenten. Keten voorzien in de behoefte aan een eigen plek waar vrienden in de leeftijd van 12 tot 30 jaar elkaar ontmoeten. Respondenten hebben een positief beeld van de keet. Bier drinken hoort er bij. Respondenten nuanceren echter de beeldvorming daarover in de media; het is zeker niet zo dat elk keetbezoek gericht is op in korte tijd veel biertjes achterover slaan. Ouders en willekeurige respondenten uiten zich in het algemeen tolerant over het drankgebruik; dat hoort er bij op die leeftijd.

Keten verschillen onderling sterk. Dit varieert van 'kinderkeet', 'huiskamerkeet' en 'open keet' tot 'horecakeet'. Van een winstoogmerk lijkt, met uitzondering van keten waar grote groepen jongeren komen, geen sprake.

Respondenten vinden de keet en het keetbezoek veilig. Zij onderkennen risico's als brandgevaar en alcoholgebruik in het verkeer en geven aan dat zij daar in het algemeen bewust mee omgaan. In vergelijking met uitgaan in de stad vinden zij het keetbezoek veiliger. Rond de keet komen vechtpartijtjes en vernielingen weinig voor. Het eigen verantwoordelijkheidsgevoel, het toezicht van de ouders en het feit dat de keetbezoekers elkaar goed kennen speelt hierbij een belangrijke rol. Zij zien daarbij een beperkte rol voor de overheid. Informatie van de overheid waarin zij worden gewezen op risico's, worden ter harte genomen.

De keten vormen meestal geen overlast voor de omgeving; de keet voorkomt dat jongeren op straat rondhangen. De kans op overlast neemt toe wanneer de keet is gelegen in de nabijheid van andere woningen, de groep groter is en het toezicht minder. Over overlast heeft men rechtstreeks onderling contact. Klagen bij de overheid past niet bij de cultuur van de landelijke kernen en de sociale drempel om te gaan klagen is hoog.

Schuur- en tentfeesten

Schuur- en tentfeesten komen in alle elf gemeenten voor en worden als een normaal verschijnsel gezien. Het drinken van bier wordt in het algemeen als kenmerkend voor feesten op het platteland gezien. Respondenten hebben een positief beeld van de feesten, maar onderkennen tegelijkertijd dat een feest tijdelijk voor de omgeving hinder kan veroorzaken.

Bij deze feesten zijn respondenten zich bewust van verschillende veiligheidsaspecten, zoals vluchtwegen bij brand of andere calamiteiten. Men verwacht dat de organisatoren van een feest aan veiligheidsaspecten aandacht hebben besteed en dat de overheid toezicht houdt op de regels die aan tentfeesten worden verbonden. Bezoekers van feesten voelen zich verantwoordelijk voor eigen gedrag tijdens en na afloop van het feest. Vechtpartijen en ander vervelend gedrag komt wel voor maar dit wordt tot op zekere hoogte als inherent aan het evenement beschouwd.

Omwonenden worden geacht een zekere mate van hinder te accepteren. Deze hinder is veelal ook voorzien en in vergunningvoorschriften aan grenzen en tijden gebonden. Vooraf bezwaar maken en klagen tijdens een evenement is ook bij schuur- en tentfeesten voor omwonenden niet gemakkelijk.

Partyschuren en megafeesten

Slechts enkele respondenten bezochten partyschuren of megafeesten. Op basis van deze beperkte informatie kan geen beeld worden geschetst van de beleving van burgers over dit type feesten. Een megafeest wordt door respondenten niet als een 'plattelandsfeest' beschouwd.

1 Inleiding

1.1 Introductie en aanleiding

In opdracht van het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) heeft NovioConsult Van Spaendonck onderzoek gedaan naar de beleving van burgers over feesten op het platteland. Het onderzoek is uitgevoerd in elf gemeenten¹ in de provincies Overijssel en Gelderland in de maanden december 2005 en januari 2006.

De aanleiding tot het onderzoek vormen twee BuBi-sheets² waarin naar voren kwam dat:

- agrarische bedrijven neveninkomsten zoeken door bedrijfsgebouwen te benutten als feestruimte;
- evenementen worden georganiseerd op percelen met een bestemming die daar niet op toegesneden is.

Het onderzoek maakt deel uit van het *compliance assistance* project³ van het Ministerie van VROM. Het Ministerie overweegt om samen met de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) en de Stichting Alcoholpreventie (STAP) na te gaan of het mogelijk is om voor gemeenten een handreiking/brochure te maken om de veiligheid van de verschillende vormen van feesten te verhogen en waar nodig sturend/regulerend op te treden.

1.2 Doel en vraagstelling

Doel

Deze onderzoeksbevindingen geven het ministerie van VROM inzicht in de beleving van representatieve burgers over feesten op het platteland. De bevindingen vormen input voor de op te stellen handreiking. Met de uitkomsten van dit belevingsonderzoek kan in een handreiking/brochure beter worden aangesloten bij aandachtspunten en knelpunten zoals burgers die beleven.

¹ Barneveld, Bronckhorst, Dalfsen, Ede, Hof van Twente, Lingewaal, Maasdriel, Nunspeet, Staphorst, Steenwijkerland en Voorst.

² BuBi staat voor "van buiten naar binnen".

³ In de VROM-Nalevingsstrategie kiest VROM voor gedifferentieerde en gevarieerde inzet van instrumenten die weldoordacht worden ingezet (slim handhaven) om het nalevingsgedrag van betrokken doelgroepen te verhogen. Uitgangspunt blijft dat het primair een eigen verantwoordelijkheid is van burgers en bedrijven – en ook overheden – om zich aan deze regels te houden. Naast het 'traditioneel' uitvoeren van controles en handhaven van gesignaleerde overtredingen, zet VROM ook andere instrumenten in om het nalevingsgedrag positief te beïnvloeden. *Compliance assistance* is het brede instrumentarium om naleving van beleid en wet- en regelgeving te bevorderen.

Vraagstelling

Op basis van een voorverkenning door VROM zijn vier verschillende soorten feesten onderscheiden:

- Hokken, keten, caravans en schuren.
- Partyschuren.
- Schuur- en tentfeesten.
- Megafeesten.

De hoofdvragen in het onderzoek zijn:

- Weten burgers dat één of meer van deze feesten in hun gemeente plaatsvinden?
- Zijn zij op de hoogte van eventuele (gedeeltelijke) strijdigheid van deze feesten met regelgeving en wat vinden zij daar van?

Waar in het onderzoek regelgeving aan de orde is, ligt het accent op de Wet milieubeheer, de Wet op de ruimtelijke ordening (bestemmingsplan), de Woningwet (constructie en brandveiligheid) en verordeningen en besluiten die daaraan gerelateerd zijn, zoals het Besluit horeca, sport en recreatie-inrichtingen, de Bouwverordening of de Algemeen Plaatselijke Verordening (APV). In het onderzoek is daarnaast aandacht besteed aan onderwerpen als drankverkoop, openbare orde, geluidsoverlast en verkeersveiligheid.

1.3 Werkwijze van het onderzoek

Voorverkenning onderzoek

In de oriëntatiefase van het onderzoek is een beknopt literatuur- en internetonderzoek gehouden. De gemeenten is gevraagd of zij zicht hebben op het voorkomen van verschillende soorten feesten binnen hun gemeente en of zij adressen konden geven van locaties. Een aantal van de beschikbaar gestelde locaties zijn bezocht. Daarnaast zijn locaties bezocht die de onderzoekers kregen aangereikt uit interviews of via internetsites.

Representatieve groepen burgers

Voor dit belevingsonderzoek zijn interviews gehouden met 167 burgers. Er is een onderverdeling gemaakt tussen feestgangers (bezoekers/organisatoren), omwonenden en willekeurige mensen. Verondersteld is dat deze groepen respondenten een verschillende beleving ten aanzien van feesten hebben.

Consultatiemethoden

Met de respondenten zijn korte semi-gestructureerde interviews gehouden. Bij de interviews is gebruik gemaakt van één vragenlijst (zie bijlage 1). Aan respondenten werd de voor hen relevante onderdelen van de vragenlijst voorgelegd en een reactie gevraagd op een aantal stellingen. Van de 167 respondenten hebben 152 mensen hun mening gegeven over de stellingen uit het onderzoek. Naar aanleiding van antwoorden op vragen/stellingen werd de respondent om een toelichting gevraagd. De duur van de interviews varieerde van 5 minuten tot circa een uur.

Om de verschillende groepen respondenten te bereiken is gekozen voor de volgende consultatiemethoden:

1. Belevingsonderzoek bij omwonenden: Hierbij werden bewoners in een kleine straal rondom een feestlocatie benaderd.
2. Standplaats dorpskern: Bij deze methode werd in een dorpskern een eenvoudige standplaats ingericht om aandacht te trekken. Door de onderzoekers werden mensen op straat aangesproken of zij bereid waren een aantal vragen te beantwoorden.
3. Belevingsonderzoek bezoekers: Bij deze methode werd een feestlocatie bezocht. Naast het interview werd zo mogelijk ook de locatie bekeken.
4. Leerlingenpeiling: Deze consultatiemethode werd uitgevoerd op/in de nabijheid van een middelbare school in de gemeente.

Tijdens het onderzoek vroegen wij mensen naar hun betrokkenheid bij feesten. Wij onderscheidden meer categorieën dan de drie bovengenoemde namelijk: bezoekers (130), organisatoren (22), ouders/verzorgers van bezoekers (20), omwonenden van feesten (23), vrienden/kennissen van bezoekers (37) en mensen die de feesten alleen uit de media kennen (13). Omdat mensen meerdere rollen tegelijkertijd hebben komt het totaal uit op meer dan 167.

1.4 Niet de feiten, maar de meningen tellen

Het onderzoek is een belevingsonderzoek. Deze rapportage bevat kwalitatieve informatie over hoe verschillende groepen burgers tegen feesten aan kijken. Het gaat daarbij om een subjectief oordeel over feesten op het platteland. Uit eerder onderzoek⁴ is een discrepantie bekend tussen subjectieve en objectieve (on)veiligheid, hinder en risico. In dit onderzoek tellen niet de feiten, maar de meningen. Het persoonlijk oordeel over onveiligheid en overlast (en van de noodzaak tot optreden van de overheid) hangt meer af van de persoonlijke beleving dan van de objectieve aantallen en gemiddelden. Op basis van dit onderzoek kunnen geen kwantitatieve conclusies worden getrokken.

De mening over veiligheid, naleving en handhaving van regels bij feesten op het platteland hangt sterk samen met een meer algemeen referentiekader van de respondent, waarin ook de opvattingen over eigen verantwoordelijkheid versus overheidsregulering meespelen.

⁴ Bron: "Onveiligheidsbeleving: een irrationeel fenomeen?", bijdrage van Frits Vlek aan de conferentie *Veiligheid in Amsterdam: van gevoel naar feiten*, 20 november 2003

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 worden de dilemma's voor overheden weergegeven, in hoofdstuk 3 geven wij de eerste bevindingen weer over de mate waarin verschillende soorten feesten in de verschillende gemeenten voorkomen. In respectievelijk hoofdstuk 4, 5 en 6 worden de bevindingen weergegeven ten aanzien van drinkketen, tentfeesten, partyschuren en megafeesten weer. In hoofdstuk 7 tenslotte leest u onze conclusies uit het onderzoek.

2 Dilemma's voor overheden

Uit gesprekken met medewerkers van gemeenten en de interviews met burgers ontleen wij drie dilemma's:

- Een ordeningsdilemma.
- Een nalevingsdilemma.
- Een verantwoordelijkheidsdilemma.

2.1 Een ordeningsdilemma

Het is voor de overheid moeilijk om zicht te hebben waar en wanneer (vooral de kleinere en incidentele) feesten plaatsvinden. Kan en wil de overheid het aantal feesten en waar deze plaatsvinden beïnvloeden? Welke sturingsinstrumenten heeft de overheid daarvoor tot haar beschikking?

2.2 Een nalevingsdilemma

De indruk bestaat dat de belangstelling voor feesten op het platteland toeneemt. Welke regels zijn dan van toepassing en hoe wordt de naleving bevorderd? De overheid kan wel regulerend handelen ten aanzien van grotere evenementen. Grip op bijvoorbeeld het groeiend aantal drinkketen lijkt er niet of nauwelijks te zijn. De zorg van de overheid richt zich in het bijzonder op veiligheidsaspecten.

Het gaat dan om:

- brandveiligheid;
- goede constructie van bouwwerken of tenten;
- veiligheid van bezoekers wanneer er incidenten of calamiteiten plaatsvinden;
- verkeersveiligheid;
- vechtpartijen of vernielingen (letsel en openbare orde);
- gevolgen voor de gezondheid door gebruik van drank of drugs.

2.3 Een verantwoordelijkheidsdilemma

Waar houdt de individuele verantwoordelijkheid op en is overheidsbemoeienis nodig? Verschillende regelgeving is er op gericht om bepaalde risico's te beperken. Bezoekers en organisatoren hebben ook een eigen verantwoordelijkheid. Overmatig drankgebruik is een belangrijke factor. Door drankgebruik neemt de kans op risico of de ernst van schade toe.

Een feest is niet altijd voor iedereen een feest. Omwonenden kunnen overlast ondervinden. Feesten concurreren mogelijk met andere uitgaansgelegenheden. Mogelijk is er sprake van oneerlijke concurrentie. Maar wanneer is overlast zodanig dat dat optreden vanuit de overheid vraagt? En wanneer wordt concurrentie oneerlijke concurrentie?

3 Bevindingen

3.1 Eerste indruk

Respondenten is gevraagd spontaan te reageren op 'Feesten op het platteland'. De reacties zijn heel verschillend. Het begrip 'Feesten op het platteland' is geen herkenbaar begrip en wordt zeer verschillend ingevuld. In de meeste reacties worden concrete feesten/evenementen genoemd. Daarnaast komen positieve associaties veel voor. Negatieve associaties zijn vooral gelieerd aan drankgebruik bij de feesten.

Corso	Lekker barbecuen
Veel zuipen	Piratenzender
Oud & nieuw	Keten
Gezellig uit	Havendagen
Zegt me niets	Goeie muziek

Een enkele respondent geeft aan dat een feest gewoon een feest is: "Het is nergens goed voor een onderzoek te doen naar feest op het platteland!"

Feesten worden door burgers in de elf gemeenten als een aanvaard fenomeen beschouwd. Op een enkeling na, wordt de stelling "Feesten horen bij het leven in de streek" door alle respondenten bevestigd. Ook door respondenten die in hun interview hebben aangegeven last te ondervinden van feesten of daar negatieve aspecten aan koppelen.

3.2 Welke feesten komen voor

Drinkketen en schuur- en tentfeesten

Twee categorieën feesten worden door respondenten snel herkend: drinkketen en tentfeesten. Respondenten die worden gevraagd naar het aantal keten of feesten in hun gemeente (Wat is *matig* of *veel*?) geven daarop uiteenlopende getallen. Het aantal drinkketen varieert van 10 tot "vast wel 200!" per gemeente. Schuur- en tentfeesten komen circa 5 tot 10 keer per jaar voor, waarbij ook buurt- en barbecuefeestjes worden meegeteld. Feesten/evenementen van zekere omvang vinden vaak 1 keer per jaar plaats, in een vaste week en op een bekende locatie.

In de hoofdstukken 4 en 5 wordt nader ingegaan op keten (hoofdstuk 4) en schuur- en tentfeesten (hoofdstuk 5).

Partyschuren en megafeesten

Een klein aantal respondenten kent partyschuren, soms omdat ze er een keer zijn geweest, maar meestal betreft het “wel eens van gehoord”. Megafeesten worden als categorie wel herkend. In de onderzochte gemeenten wordt incidenteel een megafeest georganiseerd.

Van de respondenten geeft een klein aantal aan wel eens megafeesten te bezoeken. Vaker bezoeken zij een keet, evenement/optreden in de buurt. Wij hebben slechts enkele respondenten gesproken over partyschuren en één heeft een partyschuur bezocht. De bevindingen uit deze gesprekken worden kort toegelicht in hoofdstuk 6. Door de geringe respons kunnen hier echter geen algemene conclusies aan worden verbonden.

4 Drinkketen

Met 60 respondenten is specifiek over keten gesproken.

4.1 Over keten

4.1.1 *Aantallen*

In negen van de elf gemeenten komen keten voor. In de gemeenten Maasdriel en Lingewaal kennen de respondenten dit fenomeen nauwelijks. In gemeenten als Steenwijkerland, Dalfsen, Hof van Twente, Barneveld en Ede komen matig/veel keten voor. Ook gewone burgers die op straat werden geïnterviewd, kennen het verschijnsel. Ons viel op dat in deze gemeenten de jongeren in ieder geval op de hoogte zijn van het bestaan van keten. Respondenten noemen sterk uiteenlopende absolute aantallen. In de gemeente Bronckhorst bleek wel een aantal keten te zijn, maar slechts weinig respondenten wisten dat.

4.1.2 *Ligging*

Keten liggen in het buitengebied op het erf van boerderijen. De keten liggen als het ware geconcentreerd rond kleine kernen als Kootwijkerbroek, Harskamp, Elspeet, Doornspijk, Wanneperveen of Vollenhove. Wanneer mensen in deze kleine kernen worden aangesproken is de trefkans bijna 100%: bijna elke respondent is in meer of mindere mate op de hoogte van het voorkomen van drinkketen. In Barneveld (Kootwijkerbroek), Nunspeet, Dalfsen en Staphorst hebben wij ook enkele keten aangetroffen binnen de bebouwde kom; gewoon in de garage of schuur bij een woning.

4.1.3 *Benaming, verschijningsvorm en voorzieningen*

Keet of drinkkeet is de meest voorkomende benaming. Een andere veel voorkomende benaming is ‘hokkie’. Met hokkies wordt veelal op een in pandige ruimte gedoeld. In deze rapportage zullen wij de korte en veel voorkomende benaming ‘keet’ hanteren.

Keten hebben verschillende verschijningsvormen. Oude caravans, units, schuren of schuurtjes zijn het meest gangbaar. In (de schuur bij) een boerderij is een 'hokkie' als keet ingericht. De voorzieningen in keten hangen samen met de verschijningsvorm. Een caravan blijft als het ware in oude staat. In losstaande schuren, units of ruimtes binnen een boerderij wordt de ruimte "vertimmerd". Deze keten beschikken over zitplaatsen (oude bank, barkrukken), een barretje, muziekinstallatie, TV, computer (voor downloaden van muziek) en een dartboard. WC's zijn in vrijstaande keten doorgaans niet aanwezig. De heren (en soms ook de dames) plassen wel buiten; dames maken over het algemeen gebruik van het toilet in de boerderij. "Luxe" keten hebben een koelkast, schotelantenne en verwarming. Gas/elektriciteit wordt betrokken van het erf.

Volgens de bezoekers, "eigenaren" en ouders (bij wie de keet op het erf staat) zijn de voorzieningen op gebied van brandveiligheid in orde. Men bevestigt dat er een brandblusapparaat is en verschillende uitgangen. Dit onderzoek was er niet op gericht om de veiligheidsvoorzieningen van keten te controleren. Bij een aantal keten die in dit onderzoek bezocht zijn, bleken deze voorzieningen aanwezig; brandblusapparaten waren gekeurd en uitgangen toegankelijk. Bij een aantal andere keten hebben wij ze niet opgemerkt. EHBO-materiaal is niet in alle keten aanwezig, maar wel in de boerderij. Van de respondenten die wij specifiek over keten bevraagd hebben, maakt 25% zich zorgen over de veiligheid van keten. Respondenten noemen daarbij uiteenlopende redenen variërend van brandveiligheid en bouwveiligheid tot alcohol en verkeer en sociale veiligheid.

4.1.4 *Naar de keet en weer naar ...*

De meeste jongeren komen met de fiets en brommer/scooter naar de keet en gaan daarmee ook weer naar huis. Wanneer de keet het verzamelpunt is om uit te gaan, wordt gebruik gemaakt van taxibusjes, ouders die de jongeren naar bijvoorbeeld een discotheek brengen of wordt er met eigen vervoer gereisd en nemen enkelen de taak van 'Bob' voor hun rekening. Op het erf is voldoende ruimte om vervoermiddelen te stallen, bij vrijstaande keten kunnen auto's aan de kant van de weg worden geparkeerd. Respondenten zien parkeren niet als een probleem. Bij de bezochte keten zijn de onderzoekers geen situaties tegengekomen waar parkeren als probleem wordt gezien. Bij keten waar veel bezoekers komen én die in de nabijheid van andere woonbebouwing liggen, wordt rumoer bij het 's avonds laat vertrekken wel enkele keren benoemd.

4.1.5 *Keetbezoekers, leeftijd, m/v*

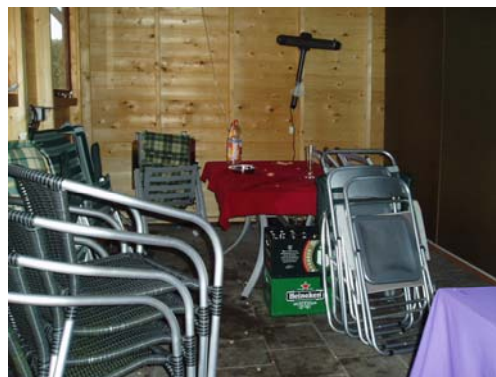
De keetbezoekers vormen meestal een stabiele groep vrienden. Ze kennen elkaar van school en uit de buurt. De groepen variëren in omvang van 10 tot 20 jongeren. Soms komen ook anderen in de keet, zoals vrienden, "de verkering" of een andere keet die de keet bezoekt. Er zijn ook keten die op avonden door de week een ontmoetingsplek vormen voor de vaste kern. In het weekend staat de keet dan open voor anderen. De groep bezoekers neemt dan toe tot 25-50 personen en bij bijzondere gelegenheden tot nog meer. Er is een aantal keten dat een website heeft. Al vermeldt de site geen adres, aan de hand van foto's en namen moet het niet moeilijk zijn het adres te achterhalen. Onderling contact (mond-tot-mond) vormt de belangrijkste 'bron' om een keet te bezoeken of met vrienden een eigen keet te starten.

Keetbezoekers variëren in leeftijd van 12 tot 30 jaar. Het komt voor dat jeugd van 12-14 samen een caravan heeft waarin zij samenkomen. De grootste groep bezoekers is 15 tot begin 20. Daarna neemt het keetbezoek af. Enkele ouders geven aan dat zij de keet als een veilige omgeving beschouwen voor hun kind dat zij als minder weerbaar of kwetsbaar typeren.

De meeste keetbezoekers zijn jongens. Meisjes komen ook wel in keten. Zij gaan dan met hun vriend mee of bezoeken 'open' keten. Respondenten geven ook aan dat er ook meidengroepen zijn die zelf een keet hebben.

4.1.6 *Wat gebeurt er in een keet, sfeer*

In de keet praten vrienden met elkaar bij. Er wordt muziek geluisterd, TV of video gekeken en darten is een populaire bezigheid. Bij dit alles wordt gedronken. Soms is dat frisdrank, vaak wordt cola, powerdrinks en bier gedronken. Over hoeveel bier er wordt gedronken wisselen de meningen. Een aantal bezoekers en ouders die enig toezicht houden geven aan dat "het wel meevalt" (half kratje op een vrijdag en zaterdagavond (= 6 flesjes per persoon per avond). Tijdens keetbezoek door de week spreken respondenten van "Een paar biertjes en fris. We moeten er morgen weer vroeg uit!". Een aantal bezoekers geeft zelf aan dat hun eigen bierconsumptie 15-30 flesjes is. Natuurlijk is er dan wel eens iemand dronken. De groepsleden zorgen (meestal) dat diegene thuis wordt gebracht. Een aantal respondenten geeft aan dat de beeldvorming in de media over het drankgebruik niet klopt. Vaak worden foto's getoond van stapels kratten bier. Keetbezoekers geven echter aan dat het om voorraad gaat: "Als het bier in de aanbieding is wordt er een voorraad ingeslagen". In totaal maakt 42% van de respondenten zich zorgen over het drankgebruik in keten. Van hen kenden 7 mensen de keten slechts uit de media. Zij maakten zich zonder uitzondering zorgen over het drankgebruik in keten. Van de bezoekers zelf maakt 33% zich zorgen over het drankgebruik.

De sfeer wordt door zowel bezoekers, ouders van bezoekers, als de ouders die een keet op hun erf hebben steevast als 'gezellig' getypeerd. Er is bij hoge uitzondering wel eens ruzie ("Je vecht toch niet met je vrienden?") en vernielingen op het erf komen nauwelijks voor. De 'gastouders' geven aan daar heel strikt in te zijn: "Bij mij op het erf prima, maar geen gedonder want dan is het afgelopen!". Wel is er sprake van het jatten van verkeers- en reclameborden waarmee de keet wordt opgesierd. Eén ouder gaf aan ook dit te corrigeren; de 'trofee' werd dan korte tijd later ('s nachts) weer gemonteerd.

Een klein aantal jongeren geeft aan dat seks ook voorkomt. Dan meestal buiten de keet. Bij één keet wordt gemeld dat er een apart hokkie voor is. Drugsgebruik is not done in een keet. Respondenten uiten zich hier zeer stellig over. Bij druggebruik is de sanctie uitsluiting of beëindiging van de keet.

Respondenten geven aan dat overlast voor de buurt niet of nauwelijks voorkomt. Zeker niet wanneer de keet, zoals in de meeste gevallen, op flinke afstand ligt van omwonenden. Dit punt wordt door ouders die een keet op hun erf hebben bevestigd. Direct betrokkenen bij de keet zien geen nadelen aan hun keet.

4.1.7 *Motief en functie*

Het belangrijkste motief om een keet te starten is het creëren van een eigen plek. Op het erf is daarvoor ruimte aanwezig. Deze wordt met een groep vrienden ingericht en beheerd. De jongeren wonen nog thuis, gaan overdag nog naar school, lopen stage of werken en vinden in de keet een vaste plek om elkaar te ontmoeten en bij te praten. Een pilsje drinken hoort daar gewoon bij. Ouders hebben daardoor geen last van jongens “die bij ons op de bank hangen” en anderen hebben geen last van rondhangende jongeren in het dorp.

Daarnaast heeft de keet de functie van alternatieve uitgaansgelegenheid. Drank is in de keet meer dan 50% goedkoper dan in een kroeg of disco, nog afgezien van entreegelden. Voor bijna de helft van de bezoekers spelen de kosten een rol bij de keuze om minder naar reguliere uitgaans-

gelegenheden te gaan. Ook voor ouders en willekeurige respondenten is dit een plausibel motief. Volgens andere keetbezoekers, ouders en willekeurige respondenten spelen de kosten geen rol. Naast keetbezoek bezoeken de jongelui ook andere gelegenheden (disco's, tentfeesten). De reisafstand wordt dan met taxi(busje)s overbrugd. “De jeugd heeft geld genoeg. Ze wonen thuis, eten bij pa en ma en werken of verdienen naast hun school bij”.

De keet heeft ook een bindende functie. De jongeren kennen elkaar al langere tijd, en hetzelfde geldt voor hun ouders en familie. In de kleine gemeenschappen trekt men intensief met elkaar op, ook op momenten van ontspanning (school, sport, uitgaan). Van de respondenten vindt 90% dat keten bij het leven op het platteland hoort. In de meeste kernen blijkt dat de keten al sinds jaar en dag voorkomen. Veel ouders (vaders) hebben zelf ook een keet gehad of bezocht. Staat er eenmaal een keet op het erf, dan gaat die na enkele jaren over naar een jongere broer (en zijn vrienden) en weer wat jaren later naar de volgende. De ‘levenscyclus’ van een keet is dan 5-15 jaar.

4.1.8 *Organisatie*

Keten worden georganiseerd door een groep vrienden. Bij keten voor jongeren zijn ook de ouders actief. Zij doen inkopen, bakken patat en houden de keet of caravan schoon. Oudere jeugd heeft de keet volledig zelf in beheer. Zij richten de keet in en onderhouden die. Kosten voor energiegebruik worden soms vergoed aan de boer waar de keet staat. Ook komt naar voren dat de jongeren

tegenprestaties in natura leveren: "Als de mestkalveren weg zijn, maken de jongens 's avonds de stallen schoon".

Er zijn verschillende manieren waarop kosten voor eten en drinken worden verrekend. De meeste jongeren spreken van een gezamenlijke pot. De drankconsumptie wordt afgerekend tegen een prijs die iets boven de inkoopprijs van de drank ligt (€0,50 - €0,80). Uit deze 'winst' worden de andere inkopen (chips, schoonmaakmiddelen, bouw materiaal) vergoed en van het restant kan in de zomer een barbecue worden gehouden of een uitje worden bekostigd.

Bij keten met meer bezoekers is er een kerngroep die de keet beheert. Zij staan achter de bar. De grotere hoeveelheden drank worden ingekocht en soms door de leverancier bezorgd.

Aan 'relatiebeheer' wordt de nodige aandacht besteed. In ieder geval met de eigenaar/ouders van het erf waar de keet staat. Een aantal keetbezoekers geeft aan dat zij ook contact houden met de omwonenden. Door omwonenden wordt dit bevestigd. Sommige keten onderhouden contact met elkaar. Zij komen bij elkaar op bezoek en regelen bijvoorbeeld gezamenlijk een bus om naar een muziek-evenement te gaan.

4.2 Omwonenden

4.2.1 *Overlast voor omwonenden*

Respondenten geven aan dat keten op afgelegen erven geen overlast veroorzaken voor direct omwonenden. De enige klacht komt van de boer en boerin over schreeuwen en claxoneren bij vertrek. Zij spreken de jongeren daarop aan en die houden er (voorlopig) rekening mee.

Keten die in nabijheid van andere keten liggen, leveren volgens de omwonenden beperkte overlast op. Omwonenden noemen lawaai bij vertrek en buiten plassen als belangrijkste probleempunten. Van vechtpartijtjes, vernielingen of 'verstoring van de openbare orde' wordt incidenteel melding gemaakt. "Wij zijn er echt niet blij mee als die jongens met meiden achterop wat heen en weer crossen voor het huis langs!"

Sommige keten ontwikkelen zich tot keten waar grotere groepen jongeren komen. Dit baart omwonenden wel meer zorg. Deze zorg betreft naast de verkeersbewegingen ook zorg over de hygiëne van het buiten plassen.

4.2.2 *Klagen*

Wanneer omwonenden last ondervinden kiezen zij ervoor dit met hun burens te bespreken. Ook keetbezoekers en hun ouders vinden het logisch dat eerst geprobeerd wordt de overlast onderling op te lossen.

Omwonenden klagen over het algemeen niet snel. Ze ondervinden vaak al enige tijd hinder, voordat ze naar de burens stappen. Omdat ze een negatieve reactie verwachten wordt de stap soms ook

helemaal niet gezet. Klachten melden bij de gemeente of politie wordt door omwonenden niet passend gevonden. Dat doe je niet. Zeker niet zonder eerst geprobeerd te hebben het zelf op te lossen. Van de respondenten vindt 58% echter wel dat de overheid zich met de keten moet bemoeien als er geklaagd wordt door omwonenden.

Omwonenden van keten zijn niet altijd bereid tot een gesprek met de onderzoekers. Zeker bij een aantal locaties waar de keet op last van de gemeente is beëindigd, blijft de deur letterlijk op een kier. Uit deze korte gesprekken krijgen wij de indruk dat actie vanuit de gemeente voortkomt uit meldingen. In één situatie troffen wij de vermoedelijke 'klager' aan. Hij wilde echter niets meer over de situatie kwijt.

4.3 Verantwoordelijkheid, regels en toezicht

4.3.1 Verantwoordelijkheid

Ouders met een keet op hun erf, de vriendengroep zelf en andere bezoekers, voelen zich sterk verantwoordelijk voor het functioneren van hun keet, risico's en overlast. Deze opvatting wordt gedeeld door omwonenden en willekeurige respondenten. Deze leggen echter een zwaardere verantwoordelijkheid bij de ouders die een keet op hun erf toestaan. 85% van de respondenten vindt bovendien dat bezoekers zelf verantwoordelijk zijn voor de risico's.

Respondenten vinden de overheid in veel mindere mate verantwoordelijk. De overheid komt in beeld in situaties waar overlast niet meer via onderling burenccontact kan worden opgelost. Meer dan de helft van de respondenten vindt dat de overheid zich met keten moet bemoeien als er geklaagd wordt door omwonenden.

Ook wanneer er zich ongelukken zouden voordoen blijven respondenten van mening dat de overheid daar niet voor verantwoordelijk gesteld kan worden. Slechts 12% van de respondenten vindt dat de overheid primair verantwoordelijk is voor de veiligheid van de keten.

Dit verandert wanneer de overheid op de hoogte is van risico's en actie daarop uitblijft.

Keetgebruikers en ouders waarderen het dat de overheid hen wijst op risico's van brandgevaar en vraagt maatregelen te treffen om deze risico's te verminderen. In de gemeenten Barneveld en Dalfsen zijn de reacties op deze werkwijze positief. "Dat was een duidelijk verhaal. Toen heb ik een extra uitgang in de schuur gemaakt", vertelt een boer met een keet in één van zijn schuren.

4.3.2 *Regels en regelgeving*

De kennis van relevante regelgeving is beperkt. De opvattingen over de vraag of er regelgeving op de keet van toepassing is wisselen. Een aantal respondenten vindt dat de keet te vergelijken is met een huiskamer; "Dus daar hoeft niets voor aangevraagd te worden bij de gemeente of zo". Strijd met een bestemmingsplan is voor de respondenten geen issue. Wanneer een bouwvergunning al nodig zou zijn ("Voor een caravan hoeft dat niet hoor", "Die schuur staat er al lang. We hebben er alleen een barretje in getimmerd"), is men niet snel geneigd deze aan te vragen. "Er is zoveel niet gezet zonder vergunning. De gemeente kijkt daar niet naar om. En als ik het wel aanvraag wordt het vast en zeker geweigerd, dus daar begin ik niet aan."

Respondenten kennen geen gebruiksvergunningen, regels uit de APV of de Wet milieubeheer die op hen van toepassing zouden zijn. De drank en horecawet, geeft wel enige reactie⁵. Wanneer drank wordt verkocht in keten met veel bezoekers, vermoeden respondenten dat daar wel regels voor zijn. Een enkele respondent wijst op de mogelijke concurrentie met reguliere uitgaansgelegenheden. Welke overheid zich daar mee bezig houdt is hen niet bekend.

4.3.3 *Controle, ouderlijk en overheidstoezicht*

Controle

Keetbezoekers hebben weinig behoefte aan controle; noch van hun ouders, noch van de overheid. Er wordt veel waarde gehecht aan de 'eigen plek'. Zij voelen zich zelf in hoge mate verantwoordelijk en in de vriendengroep is de onderlinge controle sterk.

Toezicht door ouders

Ouders geven aan wel degelijk een oogje in het zeil te houden. Zeker bij keten voor jeugdigen is dit het geval. De ouders onderhouden ook onderling contact met andere ouders. Keetbezoekers en ouders geven aan dat zij de keet in de eigen omgeving veiliger vinden dan uitgaan naar een discotheek of stappen in de stad.

Ook het gegeven dat jongeren niet op straat hangen en rotzooi trappen wordt als een voordeel van de keten gezien. Willekeurige respondenten beamen dit.

Ouders met een keet op hun erf hanteren regels. Genoemd worden onder meer:

- geen drugs;
- niet dronken op de brommer naar huis;
- geen troep op het erf;
- geen last voor de buurt.

⁵ Tijdens de interviews was in het nieuws dat minister Hoogervorst plannen had de leeftijd voor de verkoop van alcoholhoudende dranken aan jongeren te verhogen van 16 naar 18 jaar.

Het kost ouders weinig moeite deze regels te handhaven. De jongeren laten zich zonnodig snel corrigeren. De ouders hebben een afdoende sanctie achter de hand: "Weg met die keet op mijn erf!".

Ons viel op dat ouders zich positief opstellen ten aanzien van de keet. Een aantal heeft zelf vroeger ook een keet gehad of bezocht.

Overheidstoezicht

Respondenten hebben weinig zicht op het toezicht vanuit de overheid op keten. In enkele gemeenten houdt de gemeente zich actief met keten bezig. Deze gemeenten proberen zicht te krijgen op het aantal keten en de locaties en proberen in contact te komen met de jongeren.

De houding van keetbezoekers ten opzichte van de overheid is echter gereserveerd. Eerder in dit hoofdstuk beschreven we ook al dat slechts een klein deel van de respondenten de overheid een primaire verantwoordelijkheid toedicht. De overheid hoeft zich echt niet met hun keet te bemoeien. In enkele gemeenten melden respondenten, dat aan een oproep van de gemeenten om informatie te geven over de keten, slechts door 4 van de circa 50 keten gehoor was gegeven. Enkele respondenten geven aan zich zo mogelijk te onttrekken aan overheidstoezicht. Deze opstelling komt voort uit diverse negatieve ervaringen tussen respondent en de gemeentelijke overheid.

In een aantal gemeenten zijn/worden keten bezocht door politie, brandweer, jongerenwerk of komt de burgemeester op bezoek. De ervaringen van respondenten met deze contacten zijn positief. Zij geven aan dat ze de tips van politie/brandweer op prijs stellen. Tijdens een van onze bezoeken werd er druk verbouwd aan een keet. De belangrijkste aanleiding daarvan was een bezoek van een jongerenwerker kort daarvoor, die de keet had gewezen op brandveiligheid. Volgens de respondenten uitten de burgemeester en politieman zich positief over de keet, gevolgd door waarschuwendende woorden om overlast voor omwonenden te voorkomen.

5 Schuur- en tentfeesten

Specifiek over schuur- en tentfeesten hebben wij 56 respondenten gesproken.

5.1 Over schuur- en tentfeesten

5.1.1 Aantallen

In alle elf gemeenten komen schuur- en tentfeesten voor. In enkele gemeenten denken respondenten direct aan de jaarlijks terugkerende evenementen, zoals de havendagen met corso in Vollenhove, de Oranjefeesten in Rossum of de volks- en schoolfeesten in Hof van Twente. Respondenten denken bij een tentfeest ook aan een feest in hun buurt (barbecuefeest) of evenementen met optredens van muziekgroepen. Deze feesten komen volgens respondenten weinig tot veel voor.

5.1.2 Locatie

Veel gemeenten kennen vaste locaties waar evenementen kunnen worden gehouden. Kleinere tentfeesten worden gehouden op sportvelden of op een veldje in de woonbuurt.

5.1.3 Benaming, verschijningsvorm en voorzieningen

Tentfeesten worden veelal niet met deze term aangeduid. De naam van het feest is gekoppeld aan het evenement zelf. Op deze evenementen blijft het vaak niet bij het plaatsen van een enkele tent. Bij de tent worden ook oliebollenkramen, kermisattracties, springkussens en dergelijke geplaatst en zonodig ook voorzieningen voor energieopwekking (aggregaten).

De voorzieningen bij een tentfeest hangen nauw samen met het karakter van het feest; een optreden van een groep vraagt andere voorzieningen dan een straatbarbecue. De voorzieningen zijn volgens bezoekers en willekeurige respondenten goed op orde. Dit betreft zowel voorzieningen in de tent (geluidsinstallaties, zitplaatsen) als daarbuiten (parkeergelegenheid, bewegwijzering). Kritisch zijn bezoekers over het aantal damestoiletten; te weinig en vies. Ook storen bezoekers zich aan slechte garderobe en drukte wanneer iedereen aan het eind van een groter evenement tegelijkertijd vertrekt.

Een aantal bezoekers let bewust op veiligheidsvoorzieningen en nooduitgangen. Dit is niet altijd "goed voor elkaar", aldus enkele respondenten. Andere bezoekers en willekeurige respondenten verwachten dat deze voorzieningen in orde zijn en de overheid op deze aspecten let. Slechts 11% van de respondenten geeft aan zich daar zorgen over te maken.

5.1.4 *Naar de tent en weer naar ...*

De meeste bezoekers komen lopend of met de fiets, zeker wanneer het feest in het dorp wordt gehouden. Voor vervoer naar feesten op grotere afstand maakt men gebruik van taxibusjes, of laat men zich rijden of brengen/halen. Vertrek van het feest naar huis verloopt niet altijd soepel. Veel verkeer vertrekt gelijktijdig en groepjes opgeschoten jongeren lopen op de weg. Dit kan irritatie wekken.

5.1.5 *Bezoekers, leeftijd*

Tentfeesten worden door jong en oud bezocht. Lokale evenementen kennen programmaonderdelen die zich op bepaalde leeftijdsgroepen richten. Andere evenementen richten zich op specifieke groepen (mensen uit de buurt, leden van de voetbalvereniging, fans van een popgroep). Bepaalde evenementen trekken naast lokale bezoekers ook publiek uit de – soms verre – omgeving. Bezoekersaantallen kunnen sterk variëren; van 100 tot enkele duizenden (dit laatste dan verspreid over enkele dagen). Jaarlijks terugkerende evenementen zijn bekend en vinden vaak in dezelfde week van het jaar plaats. Aan andere feesten wordt bekendheid gegeven via de lokale media, affiches of reclame-uitingen.

5.1.6 *Wat gebeurt er bij een tentfeest, sfeer*

Dit hangt vanzelfsprekend nauw samen met het soort feest. Bij elk feest is echter wel sprake van versterkte (live)muziek, dansen en drinken. Wat en hoeveel gedronken wordt is ook van het feest afhankelijk. Op feesten wordt voornamelijk fris en bier gedronken. Over hoeveel bier er wordt gedronken wisselen de meningen. Eén derde van de respondenten maakt zich zorgen over het overmatig drankgebruik, zij geven aan dat er altijd wel jongeren en ouderen zijn die zoveel drinken dat ze te luidruchtig of handastelijk worden en bij vechtpartijtjes betrokken zijn. Respondenten ervaren dit als “Vervelend, maar het hoort er kennelijk bij.”

De sfeer wordt door bezoekers en andere respondenten veelal als ‘gezellig’ getypeerd. Drankgebruik en groepen jongeren van buiten de eigen gemeenschap geven aanleiding tot ruzies. Gedurende het evenement gaan er daardoor dingen kapot. Ook vernielingen en opstootjes op de openbare weg (op weg naar huis) komen voor. Maar ‘omdat de mensen elkaar kennen, gebeuren er geen rare dingen’, daar is 80% van de respondenten het mee eens en tweederde vindt dat deze feesten veiliger zijn dan in de stad.

Of een tentfeest overlast veroorzaakt voor omwonenden hangt eveneens samen met het karakter van het feest. Door het incidentele karakter van het feest vinden veel respondenten dat enige hinder voor lief moet worden genomen; omwonenden zelf delen deze opvatting.

Drugsgebruik is bij bepaalde tentfeesten aan de orde. Ook dit wordt door zowel jongeren als ouderen als een vervelend gegeven beschouwd.

5.1.7 *Motief en functie*

Het motief om een feest te bezoeken is het gezellig uitgaan met vrienden en bekenden. Op een aantal feesten zien bezoekers er naar uit om weer eens "lekker los" te gaan. Daar hoort zingen, drinken dansen en gek doen bij.

Het bezoek aan een tentfeest vervangt niet het bezoek aan uitgaansgelegenheden. Naast een tentfeest bezoeken respondenten ook andere uitgaansgelegenheden. Tweederde van de respondenten vindt ook dat er in de buurt voldoende andere uitgaansgelegenheden zijn; kroegen, disco's of drinkketen. Slechts 23% noemt kostenoverwegingen bij het bezoek aan een tentfeest. Door de omvang van het feest, gekoppeld aan bepaalde optredens, heeft een tentfeest een bijzondere aantrekkingskracht; daar moet je gewoon bij zijn.

Hoewel feesten kortdurend zijn, kan toch van een levenscyclus worden gesproken wanneer het feest een traditioneel karakter krijgt. Deze feesten horen dan bij het cultuurgood in de streek, vindt bijna iedere respondent (95%).

5.1.8 *Organisatie*

Feesten worden meestal door amateurs georganiseerd. Zij maken, zeker bij grotere evenementen, gebruik van professionele partijen die de tenten en podia plaatsen en over muziekinstallaties beschikken. De catering wordt bij grote evenementen uitbesteed. De initiatiefnemers/organisatoren van het feest zijn amateurs (vriendengroep, stichting). Zij worden door een groep vrijwilligers geholpen.

Naast betaling van entree worden consumpties gebruikt en wordt er afgerekend met consumptiebonnen of geld, of er staat een 'pot' waar bezoekers geld in stoppen en de kosten mee worden gedekt. De prijzen liggen op hetzelfde niveau als in de horeca. Bij buurtfeesten ligt dit anders. De organisatoren kopen dan eten en drinken in en verrekenen onderling de gemaakte kosten.

5.2 **Omwonenden**

5.2.1 *Overlast voor omwonenden*

De grotere feesten gaan gepaard met hinder in de omgeving. Lawaai, druk verkeer, troep die op straat of in tuinen waait of wordt gegooid komt regelmatig voor. Daarnaast noemen respondenten vernielingen, vechtpartijtjes en tot vroeg in de morgen rondhangen van jongeren als vervelende aspecten van een feest.

Omwonenden worden geacht een zekere mate van hinder te accepteren. Deze hinder is veelal ook voorzien (bijvoorbeeld geluidsoverlast bij een optreden) en in vergunningvoorschriften aan grenzen en tijden gebonden. De organisatoren kunnen hier op toezien en 66% dicht ook de overheid een rol toe als er wordt geklaagd, er is immers vergunning verleend. Dat ligt moeilijker bij hinder die in de omgeving en na afloop van het evenement wordt veroorzaakt.

5.2.2 *Bezwaar en klagen*

In het onderzoek zijn enkele locaties bezocht waar omwonenden bezwaar hebben gemaakt tegen vergunningen voor een evenement.

Zowel bezwaar maken vooraf, als klagen tijdens een evenement is voor omwonenden niet gemakkelijk. Het vergt allereerst de nodige energie en kennis om de bezwaren duidelijk en op het juiste moment te verwoorden. Bezwaar maken of klagen is bovendien niet gemakkelijk, omdat dit de klager niet in dank wordt afgenomen door de organisatoren en bezoekers van een feest.

We spraken in één gemeente enkele omwonenden die juridisch in het gelijk zijn gesteld, maar zij zeggen nog dagelijks last te ondervinden van hun actie. Een groot deel van het dorp verwijt hen het feest te blokkeren. De bezwaarmakers worden genegeerd en uitgesloten. De betrokkenen voelen zich hier erg vervelend onder. In plaats van enkele dagen hinder, spreken zij nu van sociale uitsluiting.

5.3 Verantwoordelijkheid, regels en toezicht

5.3.1 *Verantwoordelijkheid*

De verantwoordelijkheid voor een goed en veilig verloop van het evenement ligt bij de organisatoren. Bezoekers en willekeurige respondenten vinden dat bezoekers ook een verantwoordelijkheid hebben voor de risico's (75%). Door drankgebruik zijn bezoekers zich niet altijd van die verantwoordelijkheid bewust, denken mensen.

Als het gaat om een feest waarvoor vergunning is verleend, draagt ook de overheid een verantwoordelijkheid. Zij stelt regels aan grotere evenementen en moet ook toezien op de naleving daarvan. Omwonenden vinden soms dat er na afloop van een evenement te weinig politietoezicht is. Juist dan is hun aanwezigheid vaak nodig. Respondenten vinden het voor zichzelf spreken dat de overheid adequaat optreedt bij ongelukken en calamiteiten.

5.3.2 *Regels en regelgeving*

Bezoekers, omwonenden en willekeurige respondenten weten dat voor (grotere) feesten toestemming van de overheid nodig is. Welke regels het betreft weten respondenten niet. Wel benoemen zij dat (brand)veiligheid, geluid en horeca geregeld moeten worden. In de gemeente Hof van Twente zijn willekeurige respondenten ook op de hoogte van eisen uit het bestemmingsplan. In deze gemeenten speelde dit recent rond de nieuwbouw van het gemeentehuis aan de rand van het plaatselijke evenemententerrein en rond een evenement in Diepenheim.

Sommige (oud-)organisatoren van evenementen wijzen er op dat het regelen van allerlei toestemmingen en het voldoen aan eisen steeds meer tijd en voorzieningen vergt. Zij stellen dat daardoor een aantal feesten niet meer georganiseerd wordt of de overheid er geen toestemming meer voor geeft. Zij zien dit als één van de verklaringen voor de toename van het aantal drinkketen.

Overheidstoezicht

Respondenten gaan uit van overheidstoezicht voor en tijdens een evenement, maar slechts 23% dicht hen een primaire verantwoordelijkheid toe. Die is in handen van de organisatoren, vinden zij. Van het overheidstoezicht merken bezoekers echter weinig; ze letten er tijdens een feest niet zo op en ze vertrouwen er op dat het wel goed is.

Er bestaat de nodige regelgeving voor het evenement zelf. Voor “neveneffecten” als nachtelijk rumoer, wildplassen, vernielingen en troep in de tuin, kan niets geregeld worden. Juist hiervan zeggen omwonenden last te ondervinden. Volgens enkele respondenten kan de overheid hier niet effectief tegen optreden.

6 Partyschuren en megafeesten

In totaal hebben wij over partyschuren 14 mensen gesproken. De meeste gemeenten konden geen locaties binnen hun gemeente kunnen aangeven. Over megafeesten zijn slechts 5 respondenten bevraagd.

6.1 Partyschuren

In één gemeente hebben wij via via een partyschuur bezocht. Deze boer heeft zijn agrarische activiteiten beëindigd (pensioen) en de schuur opgeknapt. De schuur is enkele keren verhuurd aan families en groepen voor feestjes. De huurders zorgen zelf voor hapjes en drankjes.

Een omwonende heeft echter het Bureau Economische Mededingingen ingeschakeld. Het BEM heeft zich vervolgens tot de gemeente gericht die de partyschuur heeft bezocht. Volgens de betrokkenen reageerde de gemeente coulant. Men begreep dat de activiteit geen overlast veroorzaakte, gezien omvang en ligging. De boer is geadviseerd desondanks toch de ruimte niet meer te verhuren. Wel werd toegestaan dat fietsers en wandelaars van de accommodatie gebruik maken. Deze “uitspanning” lag gunstig ten opzichte van fiets- en wandelroutes. Bij herziening van het bestemmingsplan zal de gemeente inzetten op het wijzigen van de bestemming, zodat de activiteiten passen binnen het bestemmingsplan.

De boer en zijn vrouw waren content met deze opstelling. “We voldoen vast niet aan allerlei regeltjes, maar als de gemeente zich zo opstelt, vinden wij dat prima.”

6.2 Megafeesten

Megafeesten zijn feesten die zich niet specifiek richten op plattelandsjeugd. Het zijn grote, soms meerdaagse evenementen die vanwege hun omvang een grote ruimte vragen. Deze is niet altijd in stedelijke gebieden te vinden; in het buitengebied is de ruimte er wel.

In het onderzoek geeft een aantal respondenten aan megafeesten te bezoeken, naast diverse andere uitgaansvormen. Men ziet er niet tegen op een grote afstand naar het feest te overbruggen.

Megafeesten zijn naar respondenten verwachten goed door de overheid gereguleerd en men verwacht dat de overheid ook toezicht houdt. De organisatie van een megafeest is verantwoordelijk voor voorzieningen en veiligheid. Met het oog op veiligheid worden beveiligingsmedewerkers ingeschakeld.

In één van de gemeenten hebben wij omwonenden gesproken over een illegaal gehouden houseparty. Ondanks het illegale karakter zijn een aantal omwonenden mild in hun oordeel over deze party; enkele zijn er zelf een kijkje gaan nemen en hebben een biertje meegedronken. Andere omwonenden hebben de politie ingeschakeld. De party is vervolgens met ME-optreden beëindigd.

7 Conclusies

Feesten op het platteland lijkt op basis van dit onderzoek een algemeen geaccepteerd verschijnsel. Het hoort bij het leven op het platteland. Het onderscheid tussen legale feesten (waar een vergunning voor afgegeven) en min of meer illegale feesten (zonder vergunning) houdt mensen niet bezig. Over het algemeen geldt dat voor tentfeesten een vergunning verleend is en voor keten niet. Voor keten vragen mensen zich ook af of dat nodig is. Men maakt vaak opmerkingen in de sfeer van “Voor het vieren van mijn verjaardag in de tuin heb ik toch ook geen vergunning nodig”. Voor het trekken van conclusies beschouwen we de tentfeesten als de legale feesten en de keten als de ‘iets minder legale’ feesten.

7.1 Overlast voor de omgeving

Naar aanleiding van onze bezoeken aan keten en omwonenden concluderen we dat omwonenden meestal weinig last hebben van keten. De meeste keetbeheerders en hun bezoekers hebben een verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van hun omgeving. En als ze het zelf niet hebben, dan worden ze er door hun ouders vaak op aangesproken. Als het ouderlijk toezicht onvoldoende is kan het uit de hand lopen. We zijn tijdens ons onderzoek een aantal situaties tegengekomen van overlast voor de buurt. Dat ging niet altijd om illegale feesten of keten. Ook bij legale feesten is er soms overlast.

Op de meeste feesten en in de meeste keten wordt er drank geschonken en vaak wordt er zeer veel gedronken. Een tentfeest is een (jaarlijks) hoogtepunt van het dorpsleven en daar genieten de mensen van. Bier hoort bij het leven op het platteland. Dat mensen soms rare dingen gaan doen als ze dronken zijn is algemeen bekend. Ten aanzien daarvan zien de mensen geen verschillen tussen legale feesten, illegale feesten of keten of de reguliere horeca. Dat gedrag levert soms vervelende situaties op die kunnen variëren van geluidsoverlast voor de burens door geschreeuw of een luidruchtig vertrek van brommers tot vechtpartijen en vernielingen.

Geluidsoverlast komt dus voor. Onze respondenten vinden dat over het algemeen niet zo'n probleem als de overlast binnen de perken blijft en het niet op regelmatige basis voorkomt. Lawaai van tentfeesten is incidenteel en van tevoren aangekondigd. Bovendien zijn de omwonenden meestal zelf aanwezig op het feest.

Vervelend wordt het als geluidsoverlast regelmatig voorkomt. Keten worden minimaal wekelijks bezocht, soms zelfs dagelijks. Als keten geluidsoverlast veroorzaken wordt dat door omwonenden dus al snel als een groter probleem ervaren. De kans op geluidsoverlast neemt toe naarmate de keet drukker bezocht wordt, de omgeving van de keet dichter bebouwd is en de ouders minder toezicht houden. Onze indruk is dat het eerder uitzondering dan regel is dat keten voor problemen zorgen. Veel keten worden doorgaans door een handjevol jongeren bezocht. Als iemand jarig is of als er iets anders te vieren valt, worden er meer mensen uitgenodigd. De meeste keten liggen buiten de bebouwde kom op boerenerven, waar de naaste burens op grote afstand wonen. Daardoor is de kans

op overlast kleiner. Tenslotte stellen ouders vaak duidelijke regels; zij hebben zelf als eerste last van lawaai of troep.

Maar er zijn ook keten die wel overlast veroorzaken, incidenteel dan wel structureel. Bij één keet die we bezocht hebben werd door de moeder gezegd: “De burens zeggen tegen ons: we kunnen het horen als jullie niet thuis zijn”. Toezicht van ouders blijkt dus belangrijk. Keten in een bebouwde kom veroorzaken vanzelfsprekend eerder overlast dan keten die overal ver vandaan liggen. Ook keten waar grote groepen jongeren komen veroorzaken sneller overlast. De overlast blijft ook niet altijd beperkt tot lawaai. We hebben ook klachten gehoord over plassen in andermans tuin, het vernielen van brievenbussen, het achterlaten van bierflesjes et cetera. Ook hiervan hebben wij de indruk dat het eerder uitzondering is dan regel.

Wat betreft het voorkomen van overlast zou je onderscheid kunnen maken tussen binnen en buiten. Binnen kunnen mensen iets vernielen, vervelend doen, vechten of teveel drinken en dan kun je als organisator van een feest ingrijpen. Buiten, bijvoorbeeld onderweg naar huis, kunnen mensen ook lawaai maken, iets vernielen, vervelend doen, vechten of andere problemen veroorzaken. Daar heb je als organisator veel minder invloed op. Op dit punt lijken de problemen tussen legale en illegale feesten vergelijkbaar. Meer regels betekent dus niet automatisch minder overlast. Bovendien hebben keten eveneens een functie bij het voorkomen van overlast, zo melden verschillende respondenten. Men heeft liever dat jongeren in een keet zitten dan dat ze in het dorp rondhangen.

7.2 Drankgebruik

In keten en op tentfeesten, schuurfeesten en megafeesten wordt veel gedronken. Van onze keetrespondenten maakt 42% zich zorgen over het drankgebruik, van de schuur- en tentfeestrespondenten iets minder: 32%. In keten gaat het soms om jonge kinderen van een jaar of 12 tot 14. Op die leeftijd is voor hen in de horeca en in de winkel nog geen alcohol verkrijgbaar. In grote discotheken wordt steeds meer met armbandjes gewerkt. Bezoekers moeten zich kunnen legitimeren om binnen te komen en een armbandje geeft aan welke drank ze mogen bestellen. Sommige respondenten denken dat juist door dat soort maatregelen het ‘indrinken’ in keten steeds meer voorkomt. En het alcoholgebruik onder jongeren blijkt een algemene zorg, getuige de recente berichtgeving in de kranten (berichten in o.a. Trouw op 20 januari jongstleden). Veel respondenten denken dat een dergelijk probleem niet op te lossen is door bijvoorbeeld keten te verbieden of het schenken van alcohol in keten te verbieden. Dat leidt tot verplaatsing van het probleem. Jongeren zijn vindingrijk en vinden wel een manier om dat felbegeerde biertje te drinken of om een keer te experimenteren met drank.

Samen drinken in een relatief veilige en besloten omgeving kan ook voordelen hebben; 88% van de respondenten denkt dat er door sociale controle geen vervelende dingen gebeuren. De keet wordt door 70% van de respondenten als veiliger beschouwd dan het uitgaan in de stad. Bovendien heeft de keet als voordeel dat deze minder ver van huis ligt. Als iemand het echt te bont maakt met drinken, zo vertellen verschillende respondenten, wordt hij in een “achterbak gehesen” en naar huis gebracht.

7.3 Veiligheid

Ten aanzien van veiligheid kunnen er wel verschillen zijn tussen keten en legale feesten. Om een vergunning te krijgen moet voldaan zijn aan allerlei veiligheidsvoorschriften. Bij een keet is het afhankelijk van het eigen bewustzijn en verantwoordelijkheidsgevoel of de veiligheid goed geregeld is. Dit onderzoek is er nadrukkelijk niet op gericht om de brandveiligheid of de constructie van keten te controleren. Niet alle keten die wij hebben bezocht, hadden een brandblusapparaat of een nooduitgang. Uit ons onderzoek blijkt niet dat mensen zich grote zorgen maken over de veiligheid van keten en feesten. Op de stelling 'ik maak me zorgen over de veiligheid op deze feesten' wordt door weinig mensen een bevestigend antwoord gegeven; 25% van onze keetrespondenten maakt zich daar zorgen over en van onze schuur- en tentfeestrespondenten 11%.

In de gemeenten waar de keeteigenaren zijn geweest op de risico's van brand en de eigen verantwoordelijkheden, blijken jongeren en hun ouders echter wel ontvankelijk voor adviezen. In één keet die we bezochten was de vriendengroep juist aan het werk om maatregelen te nemen voor de brandveiligheid op verzoek van de gemeente.

De respondenten geven aan dat zij redelijk verstandig omgaan met alcohol en (auto)verkeer. Mensen herkennen echter wel het algemene probleem van alcohol en verkeer, maar wij kunnen op basis van dit onderzoek geen opvallende verschillen constateren tussen legale feesten, illegale feesten of keten of in de reguliere horeca. Vaak wordt gebruik gemaakt van fiets of taxi of men gaat lopend als het zeer dichtbij is. Met de stelling "Ik ben blij met deze feesten want dan hoeven jongeren minder ver te rijden om uit te gaan" reageert driekwart van de respondenten bevestigend. Zowel tentfeesten als keten in de buurt worden dus ook een positief effect toegedicht.

Vaak denkt men ook aan sociale veiligheid als er gevraagd wordt naar veiligheid. Steeds meer tentfeesten blijken beveiliging in te huren bij de organisatie van een feest. Om die reden worden dat soort feesten als veilig ervaren. Gevochten wordt er heus wel eens, maar daar reageert men vrij laconiek op. Het feit dat mensen elkaar kennen hoeft niet altijd te betekenen dat er geen vervelende dingen gebeuren, volgens onze respondenten. Sommigen vechten juist omdat ze elkaar kennen (een groep jongeren uit dorp A tegen jongeren uit dorp B). Toch denkt 80% van de respondenten dat de sociale controle op tentfeesten een positief effect heeft op de veiligheid.

Omdat het in de meeste keten gaat om een relatief kleine groep jongeren die met elkaar bevriend is, denken wij dat een keet een redelijk veilige omgeving is en dat denken ook de respondenten: 88% is het eens met de stelling dat sociale controle vervelende gebeurtenissen voorkomt. Gevechten

tussen keten komen wel eens voor, vertelt men. Jongens van het platteland geven toe in de stad nog wel eens ruzie te krijgen met stadse jongeren. Daarom ervaren zij hun eigen omgeving als veiliger. Op het platteland verwacht men te maken te hebben met mensen met een vergelijkbare mentaliteit, waardoor er minder snel conflicten ontstaan.

Op de stelling “Ik vind deze keten veiliger dan het uitgaan in de stad” antwoordt 70% van de mensen bevestigend. Dat is ook afhankelijk van de stad die men in gedachten heeft.

7.4 Klagen is niet makkelijk

De overheid moet zich met de feesten bemoeien als er geklaagd wordt door omwonenden. Op deze stelling wordt zeer wisselend gereageerd. Een groot deel van de geïnterviewden vindt dat je in principe het probleem onderling moet oplossen. En dat gebeurt meestal ook. Als dat niet lukt kan de overheid ingrijpen. In totaal vindt 62% dat de overheid zich met de feesten moet bemoeien als er geklaagd wordt door omwonenden. Die stap naar het inschakelen van de overheid is echter niet makkelijk voor mensen. Het gaat in de onderzochte gemeenten om kleine en dikwijls hechte gemeenschappen met ongeschreven regels; je moet niet te snel zeuren. Als je klaagt en daardoor andermans feestje onmogelijk maakt wordt je niet altijd serieus genomen en loop je het gevaar het stempel te krijgen van een zeurpiet. Klachten worden soms gebagatelliseerd. Je sociale (of zakelijke) leven in het dorp kan door klagen verstoord raken. Bovendien blijft het daar niet altijd bij. Sommige klagers worden het slachtoffer van pesterijen of zelfs soms bedreigingen. Ook hierbij zien wij geen verschil tussen legale en illegale feesten. Als iemand door te klagen herhaling van een feestje onmogelijk maakt, of sluiting van een keet veroorzaakt, wordt hem of haar dat niet in dank afgenomen. Wij vermoeden dat daardoor niet altijd alle overlast wordt gemeld.

7.5 Eigen verantwoordelijkheid en toezicht ouders en de rol van de overheid

Wij constateren uit ons onderzoek dat de meeste respondenten een terughoudende rol van de overheid bij feesten en keten op prijs stellen. Er wordt de voorkeur gegeven aan het onderling oplossen van problemen.

Op de stellingen die te maken hebben met verantwoordelijkheden dicht het overgrote deel van de respondenten organisatoren, bezoekers en hun ouders een grote verantwoordelijkheid toe: 80% vindt dat bezoekers zelf verantwoordelijk zijn, ook al zijn ze zich daar niet altijd van bewust. Slechts 17% dicht de overheid een primaire verantwoordelijkheid toe. Sommigen zeggen daarbij wel dat de overheid daarbij een controlerende taak heeft omdat ze vergunningen afgeven.

Sommigen vinden ook wel dat als de gemeente op de hoogte is van de aanwezigheid van keten en daar niets mee doet, ze wel een zekere medeverantwoordelijk draagt wanneer zich ongelukken voordoen.

Het verantwoordelijkheidsgevoel van de keeteigenaar en het toezicht van de ouders op de keet is naar ons idee belangrijk. Dat is niet alleen positief voor de veiligheid van de keet, maar ook voor het voorkomen van overlast en andere ongeregeldeheden. Als door de gemeente gewezen werd op hun eigen verantwoordelijkheid blijken zij daar over het algemeen goed op aanspreekbaar te zijn.

7.6 Professionaliteit en concurrentie

Uit het onderzoek komt naar voren dat keten sterk van elkaar kunnen verschillen. Daarbij refereren respondenten veelal aan de verschijningsvorm van de keet (paragraaf 4.1.3) en het aantal bezoekers (paragraaf 4.1.5). Op basis van de individuele interviews onderscheiden wij⁶ de volgende type keten:

- De *kinderkeet*: een kleine groep jeugdigen, die met begeleiding en toezicht van ouders een eigen plekje creëren. Er wordt in de regel geen bier gedronken.
- De *huiskamerkeet*: een keet in de boerderij, een schuur of losstaand onderkomen. Deze keet heeft een barretje, TV en een oud bankstel. Er wordt bier gedronken. De bezoekers vormen een gesloten, hechte vriendengroep (10-25 personen).
- De *open keet*: deze keet lijkt op een huiskamerkeet. De keet staat ook open voor derden, veelal vrienden of vriendinnen van de kerngroep. Bier en andere drankjes worden afgerekend. De keet organiseert andere activiteiten en beschikt soms over een website.
- De *horecakeet*: deze keet wordt georganiseerd door een kerngroep van vrienden (5-15 personen). De keet wordt ook door andere jongeren uit de wijdere omtrek bezocht. Het bezoekersaantal stijgt in weekenden tot 50 of meer personen.

Onze opdracht was niet om de keten te beoordelen op hun grootschaligheid en eventuele oneigenlijke concurrentie voor de horeca. Uit de bevindingen blijkt niet dat keten oneerlijke concurrentie vormen voor de horeca. Over het algemeen wordt de drank verkocht tegen een prijs die iets boven de kostprijs ligt. Van de 'winst' worden de nootjes, verwarming en schoonmaakmiddelen betaald.

⁶ Deze typering hebben de onderzoekers na afronding van de interviews afgeleid uit een combinatie van verschillende eigenschappen/functies van keten.

Soms wordt met dat geld een feestje bekostigd of maakt het onderdeel uit van het budget van een weekendje weg. Wij constateren dat de meeste keten kleinschalig zijn en zeker geen winstoogmerk hebben, maar er zijn zeker uitzonderingen op deze regel. Wij constateren dat deze gevallen in de streek dan ook algemeen bekend zijn en voor de gemeente dus redelijk eenvoudig op te sporen.

7.7 Functies van keten

De jongeren waar het hier om gaat zijn jongeren op het platteland die nog thuis wonen. Het zijn vaak jongeren die al vroeg aan het werk gaan maar die meestal nog thuis wonen. Zij hebben behoefte aan een plek voor zichzelf, vergelijkbaar met hun leeftijdsgenoten die gaan studeren en op kamers wonen. Wij zien dan ook parallellen met het studentenleven in de stad. Jongeren die gaan studeren en op kamers gaan wonen in de stad hebben daar hun sociale leven van vrienden en studiegenoten. Ze spreken soms bij elkaar thuis af om gezamenlijk te eten of als begin van een avondje uit. Een of twee mensen doen boodschappen en aan het einde van de avond draagt iedereen zijn financiële deel bij aan de kosten. Universiteiten en hogescholen stimuleren studenten om actief te worden in het studentenverenigingsleven of om op een andere manier actief mee te doen aan het studentenleven. Het idee is dat ze op die manier verantwoordelijkheid leren dragen en leren organiseren.

Wij constateren dat een keet ook vaak dergelijke functies vervult. De jongeren hebben een plek om af te spreken voordat ze uitgaan of op sommige avonden in plaats van het uitgaan. Voor jongeren die communicatief zwak zijn of juist makkelijk te provoceren is een keet ook een prettigere omgeving omdat ze in de kroeg niet tot hun recht komen of altijd problemen krijgen. Hun ouders zijn blij dat ze in een keet terecht kunnen. Het grootste deel van de overige respondenten is ook blij dat de jongeren niet op straat rondhangen. Bovendien wordt de keet meestal door een groep vrienden zelf gebouwd, ingericht en onderhouden. We hebben verschillende groepen aan het werk gezien tijdens ons onderzoek. Daarnaast moeten allerlei andere zaken geregeld worden zoals de inkoop van drank en het financieel beheer. Voor plattelandsjongeren kan een keet de manier zijn om te leren organiseren en verantwoordelijkheid te nemen.

Bijlage 1 Vragenlijst

Code	Nr	Vragenlijst						
		Gemeente (zelf invullen)						
		Komt u hier uit de buurt	ja	nee				
		Als ik zeg: Feesten op het platteland, waar denkt u dan aan?						
		Wij onderscheiden 4 categorieën feesten (kaartje als hulpmiddel) Komen die voor hier in de buurt?	ja	nee				
		Welke van de vier?	1 keet, hok	2 partyschuur	3 tentfeest	4 megafeest		
		Hoe veel komt het voor?	weinig matig veel weet niet	weinig matig veel weet niet	weinig matig veel weet niet	weinig matig veel weet niet		
		Gaat u wel eens naar zo'n feest?	NU (tot vijf jaar geleden)					
		Recent nog?			Keet	Schuur	Tentfeest	Prof Groot
		Welke van de vier?	Direct	Bezoeker				
		Heeft u wel eens zo'n feest georganiseerd?		Organisator				
		Recent nog?		Omwonende				

	Welke van de vier?	Indirect	Ouder/Verzorger				
	Gaan uw kinderen (evt.) wel eens naar zo'n feest?		Vrienden/kennissen				
	Recent nog?		Media/overig				
	Welke van de vier?	VROEGER (langer dan vijf jaar geleden)					
	Kent u andere mensen die wel eens naar zo'n feest gaan?						
	Recent nog?			Keet	Schuur	Tentfeest	Prof Groot
	Welke van de vier?	Direct	Bezoeker				
	Kent u de feesten op een andere manier?		Organisator				
	Recent nog?		Omwonende				
	Welke van de vier?	Indirect	Ouder/Verzorger				
			Vrienden/kennissen				
			Media/overig				

Alles even samenvatten! Daarna per doelgroep doorvragen!						
Over welke soort feesten mag ik met u verder praten?	1 keet, hok	2 partyschuur	3 tentfeest	4 megafeest		
Wat gebeurt er op zo'n feest?						
		Live muziek (versterkt)				
		Live muziek (niet versterkt)				
		Muziek overig				
		Andersoortige optredens				
		Dansen				
		Wedstrijden, (drank) spelletjes				
		Drinken				
		Drugs				
		Vechten				
		Gokken				
		Vernielingen, brandstichting				
		Andersoortige overlast				
		Sex				
		Overig nl...				

Ken je alle mensen die op zo'n feest komen	(Bijna) iedereen	het grootste deel	een aantal	(bijna) niemand		
Hoeveel mensen komen er	0-25	26-50	51-100	100+	3000+	
Hoe weet je dat er een feest is?	uitnodiging via vrienden	uitnodiging via via of mond tot mond	internet	affiche	anders, nl	
Zijn de mensen die op zo'n feest komen allemaal van jouw leeftijd?	12-15	16-21	22-29	30-54	55 en ouder	zeer divers
Wie komen er verder nog	straat/buurt	dorp	dorp en omgeving	streek	overal vandaan	
Zijn het altijd dezelfde mensen die er komen?	altijd dezelfde	vaak dezelfde, soms anderen	soms dezelfde, vaak anderen	iedere keer anderen		
Hoe ga je naar zo'n feest toe?	lopend					
	fiets					
	brommer/scooter					
	auto, zelf					
	auto met bob/ouders					
	taxi					
	bus					
trein						

Welke voorzieningen zijn er?		garderobe					
		zitplaatsen					
		toiletten					
		brandblussers					
		nooduitgangen					
		verbanddoos					
		geluidsinstallatie					
		lichtinstallatie					
		condoomautomaten					
		spoelbakken					
		parkeerplaatsen					
		bewegwijzering					
		podium					
Hoe is de sfeer?		gezellig	gemoedelijk, ons kent ons	wisselend /onvoorspelbaar	agressief		
Wordt er wel eens gevochten?		ja	nee	weet niet			
Wordt er te veel gedronken?		ja	nee	weet niet			
Worden er drugs gebruikt		ja	nee	weet niet			
Wordt er wel eens wat vernield?		ja	nee	weet niet			
Is er overlast voor de buurt? (parkeren, geluid, verkeer, vernieling)		ja	nee	weet niet			

Waarom ga je naar deze feesten?	Goedkope drank
	Mijn vrienden gaan erheen
	Leuke mensen
	Dicht bij huis
	Leuker dan de kroeg
	Geen controle
	Gemoedelijke sfeer
	Geen kroeg in de buurt
Wat is er minder leuk of handig aan zo'n feest?	Geen controle
	Weinig voorzieningen
	Veiligheid
	Illegaliteit
	Harde muziek
	Ik word wel eens lastig gevallen
	Publiek is niet leuk
	Drinken
	Drugs
	Vechten
	Gokken
	Vernielingen, brandstichting
	Andersoortige overlast
	Sex
Ver weg	

		Overig nl...			
Weet je of een feest door vrijwilligers of professioneel georganiseerd wordt ?	professionals	amateurs	beide	weet niet	
Wat zou voor jou een reden zijn om niet meer naar zo'n feest te gaan?	Geen controle				
	Weinig voorzieningen				
	Veiligheid				
	Illegaliteit				
	Harde muziek				
	Ik word wel eens lastig gevallen				
	Publiek is niet leuk				
	Drinken				
	Drugs				
	Vechten				
	Gokken				
	Vernielingen, brandstichting				
	Andersoortige overlast				
	Sex				
Ver weg					

		Overig nl...						
	Wat zou je doen als je niet naar dit feest ging?	Thuis						
		Bij vrienden, familie						
		Bar/Kroeg						
		Discotheek						
		Andere keet						
		Film						
		Sport						
		Hobby						
		Straat						
		Buurthuis						
	Zijn er alternatieve uitgaansgelegenheden in de buurt?		ja	nee	weet niet			
	Weet u of er vergunningen nodig zijn of verleend zijn?		ja	nee	weet niet			
	Welke?		evenementen	gebruiksverg	milieu	drank&horeca	bouw/RO	overige
	Heeft u wel een klacht ingediend?		ja	nee				

Waarover?	Geen controle
	Veiligheid
	Illegaliteit
	Harde muziek
	Drinken
	Drugs
	Vechten
	Gokken
	Vernielingen, brandstichting
	Andersoortige overlast
	Sex
	Overig nl...

Stellingen: waar of niet waar, ook toelichting vragen!					
1	Bezoekers zijn zelf verantwoordelijk voor de risico's en zijn zich daarvan bewust!		eens	oneens	toelichting
2	Ik zou mijn dochter van 15 met een gerust hart naar zo'n feest laten gaan.		eens	oneens	toelichting
3	Ik maak me zorgen over de veiligheid van deze feesten !!! doorvragen brandveiligheid, bouwveiligheid, gezondheid (verkeer, eten, drinken)		eens	oneens	toelichting
4	Ik maak me zorgen over het overmatig drankgebruik op deze feesten.		eens	oneens	toelichting
5	Ik ben blij met deze feesten want dan hoeven jongeren uit de buurt minder ver te rijden om uit te gaan.		eens	oneens	toelichting
6	Ik vind deze feesten veiliger dan het uitgaan in de stad		eens	oneens	toelichting

7	De overheid moet zich met deze feesten bemoeien als er geklaagd wordt door omwonenden.		eens	oneens	toelichting
8	Ouders van minderjarige kinderen zijn zelf verantwoordelijk voor het gedrag van hun kinderen. Daar kan de overheid zich niet mee bemoeien.		eens	oneens	toelichting
9	Bij ons in de buurt zijn onvoldoende gewone uitgaansgelegenheden (café,discotheek)		eens	oneens	toelichting
10	Ik ga naar dit feest omdat uitgaan in de gewone uitgaansgelegenheden onbetaalbaar is!		eens	oneens	toelichting
11	Omdat de mensen op het feest elkaar kennen, gebeuren er geen vervelende dingen (zoals vechtpartijen, vernielingen, aanrandingen of andere soorten overlast)		eens	oneens	toelichting
12	Ik maak me zorgen over de hygiëne op zo'n feest!		eens	oneens	toelichting

13	De overheid is primair verantwoordelijk voor de veiligheid van de feesten. Zij zijn verantwoordelijk als er iets gebeurt!		eens	oneens	toelichting
14	Die feesten horen bij het leven hier in de streek!		eens	oneens	toelichting